4 El país està a l'expectativa. Es diu molt que serem demòcrates. Els que tenim anys i memòria, recordem perfectament que les democràcies havien estat pèssimament tractades. La paraula «demoliberal» era dita amb una clara expressió de fàstic. Hi havia veus de locutor que, en pronunciar aquesta paraula, es tornaven fosques, opaques, com si el locutor tingués un mareig sobtat. Però la vida és la vida i com que, pel que sembla, es moren més feixistes que no pas demòcrates, el moviment demogràfic ha decantat la balança cap a la democràcia, almenys en primera intenció. Els que no ho veuen clar són els ultres que, pel que sembla, estan que s'enfilen per les parets del bunker. Els que tampoc no ho veuen clar són els que s'emporten els estalvis a Suïssa. Sempre havíem sentit dir que els estalvis es podien menjar les tovalles. Ara, sembla com si els estalvis se'ns poguessin menjar la democràcia. Però, sigui com sigui, la democràcia, tard o d'hora, serà un fet. I com que es veu a venir, n'hi ha molts que tenen encarregada una camisa nova. Tots sabem que, de tant en tant, i per higiene, cal canviar-se la camisa.

5 El que tothom demana és l'amnistia. La gent signa paperets, envia cartes al Rei, prepara alguna manifestació —si pot ser autoritzada— i, en fi, provoca una certa sensació de voler començar de cap i de nou. Això i el senyor Viola. Els de Barcelona se l'han agafada amb que el senyor Viola hauria de dimitir. La raó que invoquen els sol·licitants, és que el senyor Viola ha estat nomenat a dit. El nomenament a dit ha estat una de les constants històriques més típiques del país. Per això fa estrany que, ara, la gent se les agafi amb el senyor Viola, tot i demanant que dimiteixi. Un servidor creu, però, que tot això és una excusa perquè el senyor Viola no ha estat prou afortunat. Els de Barcelona són molt ells i segons com, s'empipen. Llavors tot són reclamacions. Del senyor Viola diuen que toca massa la campaneta. Diuen que parla de pressa i ningú no l'entèn. Diuen que és de posicions excessivament conservadores. Diuen... i diuen... i diuen. Per això no seria gens estrany que tot acabés com el rosari de l'aurora. És el que passa: si tot el país funciona a dit, per què els de Barcelona no volen funcionar-hi? En conec forces, jo, de Barcelona i sé com les engalten. El pobre senyor Viola està ben arreglat. No tot seran flors i violes, certament. I si la qüestió es complica, una de les peces simfòniques més populars del nostre temps seria la Toccata i Fuga de Viola en si fa no fa re menor.

6 Les nits de desembre solen ser fredes. Aquest any han estat glacials. De bon matí, en trencar la claror per damunt del paisatge, els marges i carreteres, els camps i els camins tenien un aspecte literalment blanc, estrictament àlgid. La gent sembla més arronsada que mai, caminant cap el treball i cap a les seves diverses i imprevisibles obligacions quotidianes. L'alè es dibuixa com una facècia ennuvolada i mínima a l'entorn de nassos desusadament vermells. El vent talla els llavis i els pensaments amb una finor de bisturí enrampat. El món és un pessebre blanc ple de pastors motoritzats i dones que renten a màquina. Un pessebre ple de ramats de xais que s'enfilen al Metro, apilonadets, o s'estrenyen pels camps de futbol i les discoteques. Sí, a fe que, per anys que passin, el pessebre es repeteix. Sense àngels, sense cants, sense anuncis de reis mags ni encantament d'estrelles. Amb un Déu preocupat i immers en la bòveda infinita de les infinites galàxies. Un pessebre repetit, ingenu, enfarinat amb bocins de glaç i muntanyes de suro urbanitzades. Un pessebre ple de llums, i anuncis i vidrets de colors on els homes i les dones, viuen, escriuen, resen, la llarga lletania irresoluble de les seves esperances.

Jaume Farriol

- PINTOR INDUSTRIAL
- ROTULOS E IMITACIONES
- COLOCACION DE PAPELES PINTADOS

JAIME IGLESIAS

Carretera de La Sagrera, s/n.
Teléfono 504
SANTA EULALIA DE RONSANA

PANADERIA BOLLERIA

San Antonio

El Rieral Teléfono 55
SANTA EULÀLIA DE RONSANA

ALMACEN DE VENTAS
AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

COVASA
CONSTRUCCIONES DEL VALLÈS, S.A.

Teléfonos 52 y 101
Carretera de Barcelona, s/n.
Santa Eulalia de Ronsana

Occidente
COMPAÑIA ESPAÑOLA DE SEGUROS, S.A.

Agente
Juan Arisa

C. Argemí Grau s/n. Tel. 200 BIGAS

Ronsana, 1/1/1976, p. 7 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers